

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2297/2020
24.03.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Горан Ђорђевић, адвокат из ..., против туженог „G4S secure solutions“ d.o.o. Београд, чији је пуномоћник Слободан Доклестић, адвокат из ..., ради поништаја споразума о престанку радног односа и враћања на рад, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3673/19 од 10.01.2020. године, у седници већа одржаној дана 24.03.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3673/19 од 10.01.2020. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П1 294/2018 од 10.09.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и поништен споразум о престанку радног односа од 13.12.2016. године, закључен између тужиоца и туженог, те исти не производи правно дејство од 13.12.2016. године. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да тужиоца врати на рад. Ставом трећим изреке, одбачена је, као недозвољена, тужба тужиоца у делу захтева да се обавезе тужени да га врати на послове и задатке сходно његовој стручној спреми. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени, да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 161.000,00 динара. Ставом петим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3673/19 од 10.01.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована, жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу првом, другом, четвртим и петом изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију је благовремено изјавио тужени, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 18/20), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности, а у поступку пред другостепеним судом није дошло до пропуста у примени или до погрешне примене које од одредаба овог закона, па нема ни повреде из члана 374. став 1. ЗПП, на коју се ревизијом указује.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је засновао радни однос код туженог дана 01.04.2005. године. У почетку је обављао послове ... и ..., а од фебруара 2010. године обављао послове менаџера Огранка ... за туженог до престанка радног односа. Током јесени 2016. године тужилац је имао намеру да се пресели у ... са својом породицом због куповине куће и желео је да у ... започне посао, о чему је обавестио тадашњег директора туженог ББ. На састанку одржаном 25.10.2016. године, којем су присуствовали генерални директор туженог, тужилац, ВВ и преводилац ГГ, усмено и неформално је договорено да се радни однос тужиоцу код туженог може окончати на крају 2016. године. Међутим, никакво писмено о томе није састављено. Тужилац је накнадно, због новонасталих приватних околности, затражио да се оквирно договорено време за престанак радног односа помери до 31.01.2017. године, о чему је туженог обавестио писменим путем, а ВВ електронским путем дана 15.12.2016. године. Одговор није добио. Накнадно је тужилац сазнао, путем филијале ПИО Фонда у Владичином Хану у фебруару месецу 2017. године да му је радни однос престао на основу споразума о престанку радног односа од 13.12.2016. године. Путем графолошког вештачења је утврђено да потпис на предметном споразуму није аутентичан потпис тужиоца, да тужилац није потписао оспорени документ – споразум. Тужени је тврдио да је текст споразума послао тужиоцу ради потписивања, али из фотокопије повратнице није се могло утврдити да је тужилац примио пошиљку коју је тужени упутио под називом „Споразумни раскид .../...“, с обзиром да је нечитка и нејасна. Текст употребљеног споразума датираног са 13.12. 2016.године по којем је тужиоцу престао радни однос код туженог закључно са даном 31.12.2016.године, није потписан од стране тужиоца. Тужилац је за овај акт сазнао средином фебруара 2017. године, када се обратио Фонду ПИО.

Код тако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су усвојили тужбени захтев, поништили оспорени споразум о престанку радног односа и обавезали туженог да тужиоца врати на рад. Од стране нижестепених судова дати су потпуни и правилни разлози за оцену о основаности тужбеног захтева.

По налажењу Врховног касационог суда ревизија туженог није основана у оспоравању правноснажне пресуде, понављањем у поступку истицаних и расправљених чињеничних тврдњи туженог, које не могу довести до другачије одлуке о тужбеном захтеву, код чињенице да тужилац није потписао оспорени споразум о престанку радног односа.

Одредбом члана 177. Закона о раду („Службени гласник РС“ број 24/05... 75/14) прописано је да радни однос може да престане на основу писменог споразума послодавца и запосленог. Пре потписивања споразума, послодавац је дужан да

запосленог писменим путем обавести о последицама до којих долази у остваривању права за случај незапослености. Да би споразум био правно ваљан и могао да производи правно дејство потребно је да је закључен у писменој форми између запосленог и послодавца. Споразум запосленог и послодавца о престанку радног односа закључен у складу са Законом о раду, по својој правној природи је уговор. Зато се његова правна ваљаност мора ценити према општим правилима о ваљаности уговора. За закључење споразума важи опште правило из члана 72. став 1. Закона о облигационим односима, које гласи да када је за закључење уговора потребно саставити исправу, уговор је закључен када исправу потпишу сва лица која се њиме обавезују.

Из цитираних законских одредби произлази да споразум о престанку радног односа представља акт у писменој форми који потписује запослени и његов послодавац. Потписима они потврђују да садржина споразума одговара стварном договору по свим елементима у њему наведеним, те тако и о тачном датуму престанка радног односа. Овде то није био случај. Имајући у виду писмено које је тужилац упутио 15.12.2016.године, јасно је да на страни тужиоца није постојала воља да му радни однос код туженог престане са даном 31.12.2016.године и да такво писмено он није потписао. Графолошким вештачењем је то потврђено. Тужени, на коме је био терет доказивања, није доказао чињеницу да је тужиоцу доставио текст споразума и да је тужилац вратио потписани примерак споразума о престанку радног односа. Самим тим, тужени није доказао да је тужилац поступао супротно начелу савесности и поштења, односно да понашање тужиоца представља недозвољену злоупотребу права, како у ревизији наводи. Осталим наводима ревизије понављају се жалбени разлози, о којима се другостепени суд већ изјаснио, дајући разлоге које је прихватио и Врховни касациони суд.

У поступку је утврђено да тужилац није потписао споразум о престанку радног односа и да је средином фебруара 2017. године дошао до сазнања о чињеници престанка радног односа на основу постојања таквог акта. При таквом утврђењу о чињеницама, које се у поступку по ревизији не могу оспоравати, правилно је становиште нижестепених судова да је тужба поднета у оквиру рока прописаног у члану 195. Законом о раду.

Имајући у виду утврђено чињенично стање и цитиране законске одредбе, Врховни касациони суд је нашао да су нижестепени судови извели правилан закључак да су основани захтеви тужиоца за поништај споразума о отказу уговора о раду као незаконитог и враћање на рад. Реституцијом у радни однос на основу члану 191. став 1. Закона о раду, отклања се последица незаконитости.

Из наведених разлога, на основу одредбе члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић